

Núremberg

Títol original: *Nuremberg* **Direcció i guió:** James Vanderbilt (llibre: Jack El-Hai) **País:** EUA **Durada:** 150 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama, thriller **Interpretació:** Russell Crowe, Rami Malek, Leo Woodall, Michael Shannon **Música:** Brian Tyler **Fotografia:** Dariusz Wolski **Distribuidora:** DeAPlaneta **Estrena a Espanya:** 28/11/2025

No recomanada per a menors de 16 anys

Doblada en espanyol / Versió original en anglès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Després de la fi de la II Guerra Mundial, en ocasió dels judicis crucials de Nuremberg dels Aliats contra el derrotat règim nazi, el psiquiatre nord-americà Douglas Kelley (Malek), encarregat de determinar si els presoners oficials nazis són aptes per ser jutjats pels seus crims de guerra, es veu immers en una complexa batalla d'enginy amb Hermann Göring (Crowe), mà dreta de Hitler. Basada en el llibre *El nazi y el psiquiatra* de Jack El-Hai. (FilmAffinity)

CRÍTICA

El diable del futur no vestirà botes nazis

La pel·lícula que protagonitza Russell Crowe es converteix en una interpel·lació directa davant la degeneració democràtica

La pel·lícula **Nuremberg**, de James Vanderbilt, honra l'adagi que s'atribueix a Mark Twain: **"La història no es repeteix, però moltes vegades rima"**. Acaba d'acabar la Segona Guerra Mundial i hi ha qui decideix que els responsables nazis de tanta atrocitat, amb Hermann Göring (**Russell Crowe**) al capdavant, mereixen un judici escrupolós. Com si així poguessin tenir opció d'escapar de la seva autoliquidació amb una soga al coll.

Nuremberg forma part d'aquest gènere de pel·lícules el final de les quals se sap abans d'entrar a la sala. No guarda sorpreses amb el relat històric ni amb el que va passar amb els Judicis de Nuremberg, però manté l'interès. **Aquí rau el primer gran mèrit**, amb el suport de bones actuacions de l'elenc. L'altre mèrit és que **aconsegueix esquivar aquests moments en què es podia convertir en una maniquea pel·lícula ianqui**.

Amb un sobirà Russell Crowe germanoparlant (qui sap si com Ralph Fiennes a *Conclave*, estrenada a Donostia, el Zinemaldia llança l'australià a la nominació de l'Oscar), la cinta la lidera **el segon d'Adolf Hitler al III Reich que va matar sis milions de persones fora del camp de batalla**. El responsable de milions d'atrocitats. El que va ser **president del Parlament alemany entre 1932 i 1945**.

Culte, superb, narcisista i amant de la seva dona i la seva filla com podríem ser qualsevol, és capaç de tot. Un personatge sinistre que té més grisos dels que la ràpida caricatura dibuixaria. Aquí s'amaga el terror: **"El diable del futur no vestirà botes nazis"**.

El guió, obra del mateix director James Vanderbilt inspirat en el llibre *El nazi y el psiquiatra* de Jack El-Hai, avança com qui puja un edifici: en recórrer una planta, regna la quietud, però en moments de la trama, aquesta avança i gira, en gran manera, gràcies a la profunditat que de vegades a batzegades obtenen secundaris imprescindibles com **el fiscal Robert H. Jackson** (interpretat per Michael Shannon) o **el sergent Howie Triest** (Leo Woodall).

Al fons de les petites històries que componen el guió —potser cap acaba de ser rodona— existeix un estira-i-arronsa entre els aliats i la jerarquia nazi. Una pugna que el fiscal Jackson vol conduir de manera escrupolosa, malgrat que el món tingués clar que aquells nazis havien de ser liquidats i ho serien. **Un judici a aquestes males bèsties, per a què?, va haver-hi qui es va preguntar**.

Per això va resultar clau primer organitzar uns judicis creïbles i després, a la vista oral, guanyar l'enfrontament dialèctic entre els fiscals i el cap Göring. **El bé enjudicia el mal, no tant per ètica, sinó per una raó bàsica: qui guanya una guerra guanya el dret d'exercir l'acusació**.

Göring també pugna amb l'ego del psiquiatre militar Douglas Kelley, que arriba a la presó a examinar els 22 presos. L'habilitat del jerarca nazi posa contra les cordes el personatge de Rami Malek en haver de donar la cara per l'actuació dels EUA a la Segona Guerra Mundial. **Dos antagonistes que arriben a semblar amics**: es pot ser amic d'un monstre?

Per això **Nuremberg** és una cinta que rima amb cada vegada més realitats de la geopolítica mundial fins a la reflexió final, un cop de puny al costat. Per rumiar-ho mentre treuen el cap els títols de crèdit que tornaran l'espectador a la realitat exterior. Aquesta que rima amb diversos versos de la pel·lícula, com l'auge del feixisme. **Aquesta realitat que vivim comença a tenir una soga al coll**.

Jurdan Arretxe - noticiasdegipuzkoa.eus